

Tanna debei Eliyahu Zuta, Seder Eliyahu Zuta 2

פעם אחת הייתי מהלך בדרך מצאני אדם אחד ובא אצלי בדרך מצות (מנות) והיה בו מקרא ולא היה בו משנה ואמר לי רבי מקרא נתן לנו מהר סיני משנה לא נתן לנו מהר סיני ואמרתי לו בני מקרא ומשנה שניהם מפי הגבורה נאמרו

(1) One time I was walking on the way. A man found me, and came to me on his way to heresy [*minut*]. And he had *mikra* (written torah) but no *mishnah* (oral torah). And he said to me, "Rabbi, *mikra* was given to us from Mount Sinai. *Mishnah* was not given to us from Mount Sinai." And I said to him, "My son, *mikra* and *mishnah* both came from the mouth of the Greatness."

ומה בין מקרא למשנה אלא משלו משל

And what is the difference between *mikra* and *mishnah*? Rather he told him a parable:

למה"ד למלך ב"ו שהיה לו שני עבדים והיה אוהבן אהבה גדולה ונתן לזה קב חטין ולזה קב חטין ולכ"א מהן נתן ג"כ אגודה של פשתן הפקח שבהן נטל את הפשתן וארג מפה יפה ונטל את החטין ועשאן סולת ובררה וטחנה ולשה ואפאה וסדרה על השלחן ופרס עליה מפה יפה והניחו עד שבא המלך והטפש שבהן לא עשה כלום

To what is this matter similar? To a king of flesh and blood who had two servants, and he loved them with a great love. And he gave to one a *kab* (a measure) of wheat and to the other a *kab* of wheat. And he also gave to each one of them a bundle of flax. The wise one of them took the flax and wove a beautiful cloth, and took the wheat and made it into fine flour, and sifted it, and ground it, and kneaded it, and baked it, and set it on the table, and spread the beautiful cloth over it, and left it there until the king should come. And the foolish one of them did nothing.

לימים בא המלך לתוך ביתו ואמר להם לשני עבדיו בני הביאו לי מה שנתתי לכם
אחד מהן הוציא את הפת של סולת על השולחן ומפה היפה פרוסה עליו ואחד
מהן הוציא את החטין בקופה ואגודה של פשתן עליהם

After some time the king came into his house, and said to them, to his two
servants, "My sons, bring me what I gave you." One of them brought out
the bread of fine flour, on the table, with the beautiful cloth spread over
it. And the other of them brought out the wheat in a pile and the bundle
of flax upon it.

אוי לה לאותה בושה ואוי לה לאותה חרפה איזה מהן חביב יותר הוי אומר זה
שהוציא פת על השולחן ומפה יפה פרוסה עליו

Oy -- what an embarrassment! Oy -- what a shame! Which one is more
favored? It is the one who brought out the bread on the table with the
beautiful cloth spread over it.

ועוד אמרתי לו בני אם אמצאך בתוך משנת חכמים תעשה דברך בדאים ואמר
לי הן אמרתי לו בני כשאתה יורד לפני התיבה בשבת כמה אתה אומר ואמר לי
שבעה ואמרתי לו בני ובשאר הימים כמה אתה אומר ואמר לי שמונה עשרה
ואמרתי לו בני כמה אתה מברך על ק"ש של שחרית ואמר לי שתים לפניך ואחת
לאחריה ואמרתי לו ובערבית כמה אתה אומר ואמר לי שתים לפניך ושתיים
לאחריה ואמרתי לו בני כמה קורין בשבת בתורה ואמר לי שבעה וא"ל בשני
בשבת ובחמישי בשבת ובמנחה בשבת כמה א"ל שלשה

And then I said to him, "My son, if I find you within the *mishna* of the
Sages, would that put the lie to your words?" He told me yes. I said to him,
"My son, when you go down before the ark on Shabbat, how many prayers
do you say?" He told me seven. And I said to him, "And on other days, how
many do you say?" And he told me eighteen. And I said, to him, "My son,
how many blessings do you make for the morning Hear O Israel [*Shema*]

prayer?" And he told me two before and one after. And I said to him, "And how many do you say in the evening?" And he told me two before and two after. And I said to him, "My son, how many people read from the Torah on Shabbat?" And he told me seven. And I said to him, "And on Mondays, Thursdays, and the afternoon prayer on Shabbat, how many?" And he told me three...

אמרתי לו בני וכי יש לך אלו מהר סיני והלא אינן אלא משנת חכמים אלא כשנתן
הקב"ה את התורה לישראל לא נתנה להם אלא כחטין להוציא מהן סולת
וכפשתן לארוג מהן בגד בכלל ופרט ופרט וכלל וכלל ופרט וכלל

...And I said to him, "My son -- and don't you have these [practices] from Mount Sinai? And isn't it the case that they are none other than the *mishnah* of the Sages? Rather, when the Holy Blessed One gave the Torah to Israel, he gave nothing but the wheat from which to make fine flour and the flax from which to weave clothing, through [the rules of the interpretive process].